

ה"ת 30146/04/16 - מוהדי אבו זאיד נגד משטרת כפרי אלמוג מג"ב מרכז

בית משפט השלום בפתח תקווה

ה"ת 30146-04-16 אבו זאיד נ' משטרת כפרי אלמוג מג"ב מרכז
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת כרמית בן אליעזר
מבקשים מוהדי אבו זאיד ע"י ב"כ עו"ד ישראל קליין
נגד
משיבים משטרת כפרי אלמוג מג"ב מרכז

החלטה

רקע

1. לפני בקשה להחזרת תפוס, לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה").
2. הבקשה מתייחסת לרכב עבודה מסוג סיטרואן ברלינגו מ.ר: 1424951 (להלן: "הרכב") וכלי עבודה שונים: שני קונגו גדולים, קונגו אחד בינוני, שני דיסקים, שני מסורים ושתי מקדחות (להלן: "כלי העבודה").
3. ביום 6.4.16 נתפס הרכב בחשד כי שימש לביצוע עבירה, הובלת רכוש החשוד כגנוב. המדובר בכלי העבודה וכן ניידים ותעודות זהות.
4. לטענת המבקש, הרכב שייך לבנו ונקנה על ידו מחברה וטרם בוצעה העברת הבעלות. בנוסף, טען כי תפיסת התפוסים גורמת לו נזקים כלכליים היות שרכב העבודה נלקח יחד עם כלי העבודה.

5. לטענת ב"כ המשיבה, הרכב שימש לביצוע עבירה והוא משמש יחד עם כלי העבודה כמוצגים בתיק. בנוסף נטען כי כרגע אין כל אינדיקציה כי כלי העבודה שייכים למבקש ולכן מתנגדת להחזרת כלי העבודה.

6. בדיון שהתקיים בפניי ביום 1.5.16 חזרו הצדדים על טענותיהם.

ב"כ המבקש הוסיף כי תיק החקירה נפתח במטרה לתרץ את התנהגות המשיבה במהלך האירוע ביום 6.4.16 בו נתפסו התפוסים.

ב"כ המשיבה הוסיפה כי האדם שנסע ברכב עם שני החשודים (המבקש ובנו), טוען שנאמר לו על ידם כי הרכוש ברכב גנוב. בנוסף ציינה ב"כ המשיבה כי אין מניעה להחזיר את הרכב והחזרתו תישקל לאחר שייחקר בנו של המבקש אשר נטען ע"י ב"כ המבקש כי הוא הבעלים של הרכב.

7. בסוף הדיון ביקשתי לקבל לידי את תיק החקירה.

דין והכרעה:

8. התנאים החלופיים לתפיסתו של חפץ על ידי שוטר, קבועים בסעיף 32(א) לפקודה. על פי הסעיף הנ"ל, רשאי שוטר לתפוס חפץ אם קיים יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה עבירה, או עומדים לעבור עבירה, או שהיווה אמצעי לביצועה, או אם הוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה וכן אם החפץ ניתן כשכר בעד ביצוע העבירה.

9. בפסיקה נקבע שרמה ראיתית זו, של "יסוד סביר להניח" דומה לרף הראייתי הנדרש לצורך מעצרו של אדם בטרם הגשת כתב אישום, לאמור "חשד סביר" לביצוע העבירה (ראה בש"פ 8353/09 **מגאליניק נ' מדינת ישראל**).

10. משנתפסו החפצים, רשאי המבקש לבקש את השבתם מכוח סעיף 34 לפקודה. בית המשפט מוסמך להורות על המשך החזקתם, השבתם ורשאי הוא להתנות את ההשבה בתנאים שיקבע.

11. עיינתי בחומר החקירה שנאסף ע"י המשיבה, ומצאתי כי קיים חשד סביר לביצוע העבירה המיוחסת למבקש,

זאת ע"פ המסמך אותו סימנתי במ/1, המקום לדעתי חשד סביר לכך שכלי העבודה היו גנובים, וכי הרכב שימש איפוא לביצוע העבירה באשר הובל בו רכוש החשוד כגנוב.

12. בנסיבות אלו, מוסמכת היתה המשיבה, בהתאם לסעיף 32 לחוק, לתפוס את הרכב ואת כלי העבודה.

13. כעת עליי לבחון האם קיימת עילה המצדיקה המשך תפיסתם של התפוסים.

14. בהתאם להלכה הפסוקה, קיימות שלוש תכליות עיקריות לתפיסת חפצים מכח סעיף 32 לחוק ולהחזקה בהם ע"י המשטרה: תכלית מניעתית - באשר לחפץ שעלול לשמש לביצוע עבירה (רע"פ 1792/99 **גאלי נ' משטרת ישראל**); תכלית ראייתית - באשר לחפץ שעשוי לשמש כראיה בהליך המשפטי; ותכלית של חילוט - באשר לחפץ בו נעשה שימוש לצורך עבירה, או חפץ שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה, או כאמצעי לביצוע (רע"פ 7600/08 **אברם נ' מדינת ישראל**). תכלית אחרונה זו מיועדת לאפשר למערכת אכיפת החוק לממש את סמכות הענישה שניתנה בידי בית המשפט לחלט חפץ הקשור בעבירה במסגרת העונש הנגזר על עבריו. בשלבים מוקדמים אלה של ההליך הפלילי, אף בטרם הוגש כתב אישום, נועדה התפיסה להבטיח כי יכולתו זו של בית המשפט לא תסוכל (בש"פ 342/06 **לרגו נ' מדינת ישראל**).

15. באשר לכלי העבודה, תכלית התפיסה לגביהם היא בעיקרה ראייתית, ודעתי היא כי יש לאפשר למשיבה את המשך תפיסתם על מנת שתוכל, ככל שתמצא לנכון, להגיש נגד המבקש כתב אישום בגין החזקת רכוש החשוד כגנוב, ולהוכיח את טענותיה.

16. כפי שציינתי קיים בתיק חשד סביר לכך כי כלי העבודה הם אכן רכוש החשוד כגנוב, ולא הוצגו בפני כל מסמכים המעידים על בעלות המבקש או מי מעובדיו או משפחתו בכלי העבודה.

לכן, לגבי כלי העבודה, הבקשה נדחית בשלב זה.

17. באשר לרכב, תכלית התפיסה לגביו הינה חילוט. מקור הסמכות לתפיסת חפצים כדי להבטיח את אפשרות חילוטם בסיום המשפט נמצא **בסעיף 39(א) לפקודה**, שזו לשונו:

"צו חילוט"

(א) על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם".

הסעיף הנ"ל מתיר לחלט חפץ לאחר הרשעה ובתנאי שהאדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ.

18. בקביעת בעלות על רכב, על בית המשפט להתייחס לבעלות הממשית עליו, ולא לבעלים הרשום במשרד הרישוי, שעה שהרישום אינו משקף את המצב לאמיתו (ע"פ 6687/93, 7162/94 ג'ומעי בן אסמעיל מוסא נ' מדינת ישראל, פ"ד נב (5), 193; ע"פ 7376/02 כהן נ' מדינת ישראל, פ"ד נז (4), 558).

19. הנטל להוכחת בעלות ברכב נופל במקרה זה על כתפי המבקש, שעה שהרכב אינו רשום בבעלותו של עלי אבו זאיד שעל פי הודעתו ועל פי טענת המבקש, הוא בעליו. בשונה מכלי העבודה, הוצגו בפניי מסמכים המעידים על בעלות עלי אבו זאיד, בנו של המבקש, ברכב. עוד עולה מתיק החקירה כי הרכב נקנה ע"י עלי, בכספו, אך משמש את כל בני המשפחה לעבודתם, כאשר עלי מודע לכך שאביו לוקח את הרכב לעבודה אך לא יודע היכן בדיוק עובד בכל יום ואילו שימושים נוספים עושה בו.

20. כפי שנקבע בפסיקה, נקודת המוצא היא שצו חילוט מיועד לפגוע פגיעה עונשית בזכות הקניין של מי שהיה מעורב ביוזעין או בעקיפין בעבירה פלילית, שבינו לבינה מתקיימת אחת משתי זיקות: זיקה לעבירה או זיקה לחפץ שביודעין הוקדש לצורך ביצוע עבירה (ב"ש 5001/08 מדינת ישראל נ' נאצר ואח' (1.1.2009), ע"פ 1982/93 בנק לאומי בישראל בע"מ נ' מדינת ישראל (פ"ד מח (3) 238).

21. במקרה דנן, לא נטען כי עלי אבו זאיד היה מעורב בביצוע העבירות או אף ידע על ביצוען, והוא הבעלים של הרכב.

22. בנסיבות אלו אני סבורה כי אף אם יוגש כתב אישום נגד המבקש והוא יורשע בסיומו של ההליך, הרי שהסיכויים שבית המשפט יעתר לבקשת המשיבה להורות על חילוטו של הרכב אינם גבוהים כלל ועיקר.

23. בנסיבות אלו לא מצאתי תוחלת בהמשך תפיסת הרכב ולפיכך אני מורה על השבתו לידי בעליו ללא תנאי.

24. סוף דבר - הבקשה מתקבלת ככל שהיא מתייחסת לרכב ונדחית ככל שהיא מתייחסת לכלי העבודה.

ניתנה היום, כ"ג אייר תשע"ו, 31 מאי 2016, בהעדר הצדדים.